

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ:
مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَاسْتَطَاعَ أَنْ يُغَيِّرَهُ بِيَدِهِ فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ
لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ

Ebû Saîd el-Hudrî (r.a)'ın işittiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Bir kötülük gören kişi, eli ile değiştirmeye gücü yetiyorsa onu eli ile değiştirsin. Buna gücü yetmez ise dili ile değiştirsin. Buna da gücü yetmezse kalbi ile (o kötülüğe) tavır koysun, (onu hoş görmesin). Ve bu da imanın asgarî gereğidir."

(Ebû Dâvûd, Salât, 239-242)

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ
صَغِيرَنَا وَيُقَرِّزْ كَبِيرَنَا وَيَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ

İbn Abbâs (r.a)'ın naklettiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:
“Küçüğümüze merhamet etmeyen, büyüğümüze saygı göstermeyen ve iyiliği
emredip/teşvik edip kötülükten sakındırmayan/uzaklaştırmayan bizden değildir.”

(Tirmizî, Birr, 15)

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ، قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ: فَيَعْمَلُ بِيَدَيْهِ فَيَنْفَعُ نَفْسَهُ وَيَتَصَدَّقُ، قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ أَوْ لَمْ
يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَيُعِينُ ذَا الْحَاجَةِ الْمَلْهُوفَ، قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَلْيَأْمُرْ بِالْخَيْرِ، أَوْ قَالَ: بِالْمَعْرُوفِ، قَالَ: فَإِنْ لَمْ
يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَلْيُمْسِكْ عَنِ الشَّرِّ فَإِنَّهُ لَهُ صَدَقَةٌ

Saîd b. Ebû Bürde b. Ebû Musa el-Eş'arî'nin (r.a), babası aracılığıyla dedesinden naklettiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Her Müslüman sadaka vermelidir." Oradakiler, "Peki, ya verecek bir şey bulamazsa?" deyince Resûlullah, "O zaman çalışır ve (kazandığından) hem kendisi faydalanır hem de sadaka verir." buyurdu. "Buna da güç yetiremez ya da yapamazsa?" dediler. "Yardıma muhtaç mazlum ve mağdur bir kimseye yardım eder!" buyurdu. "Bunu da yapamazsa?" dediler. "İyiliği/hayrı emretsin/teşvik etsin." buyurdu. "Bunu da yapamazsa?" dendiğinde, Resûlullah (s.a.s) "Kötülükten uzak dursun. Bu da onun için sadakadır." buyurdu.

(Buhârî, Edeb, 33)

عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ
لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ
تَدْعُونَهُ فَلَا يَسْتَجِيبُ لَكُمْ

Huzeyfe b. Yemân'dan rivayet edildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Bu canı bu tende tutan Allah'a yemin ederim ki ya iyiliği emredip/ teşvik edip kötülükten sakındırırsınız/uzaklaştırırsınız ya da Allah size bir ceza gönderir de O'na dua edersiniz ama O, duanıza karşılık vermez.”

(Tirmizî, Fiten, 9)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ أُمَّتِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَجَعَلَتِ الدَّوَابُّ وَالْفَرَاشُ يَقَعْنَ فِيهِ
فَأَنَا أَخِذُ بِحُجْرَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَقَحَّمُونَ فِيهِ

Ebû Hüreyre'den (r.a) nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:
“Benimle ümmetimin durumu (geceleyin) ateş yakan kimsenin hâline benzer.
Böcekler ve kelebekler o ateşe düşmeye başlar. İşte ben de sizler ateşe girerken
kuşaklarınızdan tutup engellemeye çalışıyorum.”

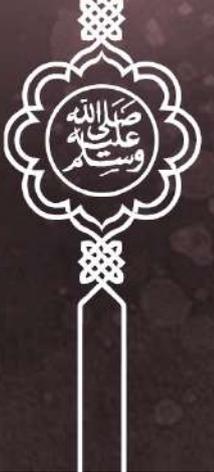
(Müslim, Fedâil, 17)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ؛ سَمِعَ رَبِيعَةَ بْنَ عَبَّادِ الدِّيلِيِّ يَقُولُ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ بِمِنَى فِي مَنَازِلِهِمْ قَبْلَ أَنْ يُهَاجِرَ إِلَى الْمَدِينَةِ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

Muhammed b. Münkedir'in işittiğine göre, Rebîa b. Abbâd ed-Dîlî (r.a) şöyle demiştir: "Medine'ye hicret etmeden önce Resûlullah'ı, Mina'daki konaklama yerlerinde insanları ziyaret ederken gördüm. Şöyle diyordu: "Ey insanlar! Yüce Allah, yalnızca kendisine kullukta bulunmanızı ve O'na şirk koşmamanızı emrediyor..."

(İbn Hanbel, III, 492)

عَنْ أَبِي حَازِمٍ أَخْبَرَنِي سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ يَوْمَ خَيْبَرَ...
انْفُذْ عَلَيَّ رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ
مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ. فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ

Ebû Hâzim'in, Sehl b. Sa'd'dan (r.a) naklettiğine göre, Resûlullah (s.a.s) Hayber günü (sancağı verdiği Hz. Ali'ye) şöyle buyurmuştur: "Onların buldukları bölgeye varıncaya kadar sükûnetle yürü! Sonra onları İslâm'a davet et ve yerine getirmeleri gereken ilâhî hak ve esasları onlara haber ver! Vallahi senin vasitanla Allah'ın bir kişiyi hidayete erdirmesi, senin için (en değerli) kıvılcık develerden daha hayırlıdır." buyurmuştur.

(Müslim, Fedâilü's-sahâbe, 34; Buhârî, Meğâzî, 39)

عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، إِذَا بَعَثَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ قَالَ: بَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تُحَسِّرُوا

Ebû Musa el-Eş'arî (r.a) tarafından nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.s), bazı emirlerini yerine getirmesi için ashâbından birini görevli olarak gönderdiği zaman, "Müjdeleyin, nefret ettirmeyin; kolaylaştırın, zorlaştırmayın!" buyururdu.

(Müslim, Cihâd ve siyer, 6)

عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: أَلَدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا
لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ

Temîm ed-Dârî (r.a) anlatıyor: “Peygamber (s.a.s), “Din samimiyettir.” dedi. Biz, “Kime karşı?” diye sorduk. O da, “Allah’a, Kitabı’na, Resûlü’ne, Müslümanların idarecilerine ve bütün Müslümanlara.” buyurdu.

(Müslim, İmân, 95)

عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُذَكِّرُ النَّاسَ فِي كُلِّ خَمِيسٍ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ،
لَوِ دِدْتُ أَنَّكَ ذَكَرْتَنَا كُلَّ يَوْمٍ، قَالَ: أَمَا إِنَّهُ يَمْتَنِعُنِي مِنْ ذَلِكَ أَنْ أُكْرَهُ أَنْ أُمَلِّكُمْ، وَإِنِّي أَتَخَوَّلُكُمْ
بِالْمَوْعِظَةِ كَمَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَوَّلُنَا بِهَا مَخَافَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا

Ebû Vâil (r.a) anlatıyor: “Abdullah b. Mesûd (r.a) her Perşembe insanlara vaaz ederdi. Bir şahıs, “Ey Ebû Abdurrahman! Senin bize her gün vaaz etmeni çok isterim.” deyince, İbn Mesûd ona şöyle cevap verdi: “Beni bundan alıkoyan şey, sizi bıktırmak istemeyişimdir. Peygamber’in (s.a.s), bize bıkkınlık vereceği endişesiyle, bizim durumumuza uygun günleri kolladığı gibi ben de vaaz vermede size uygun günleri kolluyorum.”

(Buhârî, İlim, 12)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ كَلَامُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

كَلَامًا فَضْلًا يَفْقَهُهُ كُلُّ مَنْ سَمِعَهُ

Hz. ÂiŖe (r.a) Ŗöyle demiŖtir: “Resûlullah’ın (s.a.s) konuŖması, iŖiten herkesin anlayabileceği kadar açık seçikti.”

(Ebû Dâvûd, Edeb, 18)

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

يُعِيدُ الْكَلِمَةَ ثَلَاثًا لِتُعْقَلَ عَنْهُ

Enes b. Mâlik (r.a) şöyle demiştir: “Resûlullah (s.a.s), (kolayca) anlaşılınsın diye sözlerini (bazen) üç kez tekrar ederdi.”

(Tirmizî, Menâkıb, 9)

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَخَوَّنُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ،
كَرَاهَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا

İbn Mesûd (r.a) şöyle demiştir: “Peygamber (s.a.s) bizleri usandırmamak amacıyla vaaz için belli günler kollardı.”

(Buhârî, İlim, 11; Müslim, Sıfâtü'l-münâfikîn, 82)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: ...أُعْطِيَتْ جَوَامِعَ الْكَلِمِ

Ebû Hüreyre'den (r.a) nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:
“...Bana sözün özü verildi...”

(Müslim, Mesâcid, 5: Buhârî, Cihâd, 122)

عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ السُّلَمِيِّ قَالَ: ...مَا رَأَيْتُ مُعَلِّمًا قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ أَحْسَنَ تَعْلِيمًا مِنْهُ
فَوَاللَّهِ مَا كَهَرَنِي وَلَا ضَرَبَنِي وَلَا شَتَمَنِي قَالَ إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ
النَّاسِ إِلَّا مَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ

Muâviye b. Hakem es-Sülemî (r.a) (namazda konuştuğu ve ashâbın tepkisini aldığı zaman olanları) şöyle anlatmaktadır: "...Ne ondan önce ne de sonra daha güzel öğreten birini gördüm. Vallahi Resûlullah beni ne azarladı ne bana vurdu ne de hakaret etti. Sadece, "Bu namazda insan kelâmı konuşulmaz. Namaz ancak tesbih, tekbir ve Kur'an okumaktır." dedi."

(Müslim, Mesâcid, 33)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: مَنْ حَدَّثَكَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَتَمَ شَيْئًا مِنَ الْوَحْيِ،
فَلَا تُصَدِّقْهُ، إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ

Hz. Âiše (r.a) şöyle demiştir: “Her kim sana Peygamber’in (s.a.s) vahiyden herhangi bir şey gizlediğini söylerse onu doğrulama. Çünkü Yüce Allah şöyle buyuruyor: “Ey Peygamber, Rabbinden sana indirilene tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan Allah’ın sana verdiği peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun.”

(Buhârî, Tevhîd, 46)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَأْتِيكُمْ رِجَالٌ مِنْ قِبَلِ
الْمَشْرِقِ يَتَعَلَّمُونَ فَإِذَا جَاءُوكُمْ فَاسْتَوْصُوا بِهِمْ خَيْرًا

Ebû Saîd el-Hudrî'den (r.a) rivayet edildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Size doğu tarafından ilim öğrenmek için insanlar gelecektir. Size geldiklerinde onlara iyiliği tavsiye ediniz."

(Tirmizî, İlim, 4; İbn Mâce, Sünnet, 22)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْرُدُ سَرْدَكُمْ هَذَا وَلَكِنَّهُ

كَانَ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ يُبَيِّنُهُ فَضْلٌ يَحْفَظُهُ مَنْ جَلَسَ إِلَيْهِ

Hiz. Âiſe (r.a) ſöyle demiſtir: "Reſûlullah (s.a.s) sizin gibi böyle hızlı konuſmazdı. Aksine yanındakiilerin ezberleyebileceği kadar tane tane ve yavaſ konuſurdu."

(Tirmizî, Menâkıb, 9)

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ
مَسْجِدًا وَطَهُورًا أَيَنَّمَا أَذْرَكَ رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي الصَّلَاةَ صَلَّى

Câbir b. Abdullah (r.a)'tan nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Yeryüzü (toprak) benim için mescit ve temiz kılınmıştır. Ümmetimden kim nerede namaz vaktine ulaşırsa hemen orada namazını kılabilir.”

(Nesâî, Mesâcid, 42)

أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ أَرَادَ بِنَاءَ الْمَسْجِدِ فَكَّرَهُ النَّاسُ ذَلِكَ وَأَحَبُّوا أَنْ يَدَعُهُ عَلَى هَيْئَتِهِ
فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ
فِي الْجَنَّةِ مِثْلَهُ

Osman b. Affân (r.a), mescidi yeniden bina etmek istemiş, halk bunu hoş görmeyerek onu olduğu gibi bırakmasını istemişlerdi. Bunun üzerine Osman, “Ben Allah Resûlü’nü (s.a.s), “Her kim Allah için bir mescit bina ederse, Allah ona cennette bu mescidin benzeri (bir köşk) bina eder.” buyururken işittim.” dedi.

(Müslim, Zühd, 44)

